

skulde vi lade være at røre ved. Det ærede Medlem nævnte, at botanisk Have og Museumsbygningen ogsaa vare for de Uformuende, men derpaa har han allerede faaet tilstrækkelig Svar, og jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa. Jeg skal endnu kun bemærke, at det rigtignok forekommer mig at være noget eiendommeligt, naar man vil gaa ind paa, at Universitetets Midler ere helt og holdent Statens Midler — og det kan man ikke negte — at vi saa skulle have den høitagtede Kirke- og Undervisningsminister som Kasseimester, og at Videnskab og Kunst i den Grad skal være sammenhængende dermed, at de maatte falde sammen, i det Dieblik den ærede Finantsminister blev Kasseimester for Universitetet. Det er den Slags Ting, jeg ikke kan fortaa; jeg tror, at Videnskab og Kunst ere for høit stillede til at være afhængige af, om Finantsministeren eller Kirke- og Undervisningsministeren ere Kasseimestre for Universitetet. Jeg tror, for at bruge en Sammenligning, at lige saa lidt som Kirken falder med Præstegaardene og Tienden, lige saa lidt vil Videnskab og Kunst gaa til Grunde, fordi de faae en anden Kasseimester, naar man dog maa gaa ud fra, at de Midler, der understøtte dem, ere Statsmidler og styres af den. Og med fuld Ret antager man dette, thi dersom Repræsentationen vil gaa ind derpaa, kan jo disse Stiftelsers Midler gaa lige ind i Statskassen og blive bestyrede af Finantsministeren. Det ærede Medlems Stilling er mig derfor ufattelig. Det forekommer mig, at ligesom Præsterne mange Gange røbe Mistillid og Bantro til de evige Sandheder, som de ere satte til at forkynde, saaledes ville de Videnskabsmand, eller de, der søge at tale Videnskabens Sag, røbe Mistillid til deres egen Sag, naar de gjøre den afhængig af, om den skal støttes af Midler, der udredes paa den ene eller den anden Maade. Jeg skal blot endnu med et Par Ord omtale botanisk Have, om hvilken den ærede Minister sagde, at den var en sand Blodigle, for Universitetet, der opspiste 20 Dr. Kul daglig. Men jeg spørger, hvem er Skyld i den Stilling, som denne Have har faaet? Hvem er Skyld i, at den f. Og ikke ligger ude ved Landbohøjskolen? Og hvem er Skyld i, at den er bleven 21 Dr. Land stor og koster 40,000 Kroner aarlig, medens den allerede har kostet henved 800,000 Kroner at opføre? Hvem er Skyld i alt det? Svaret er, det er de Herrers Skyld, det er deres Skyld, at vi have faaet en saadan Blodigle ved Universitetet. Det er ikke rigtigt at tage fra de Uformuende for at give dertil, det vilde, for at tale i de Herrers Sprog, være for Smed at rette Bagger, og det kan jeg ikke tro, er rigtigt.

Winther: Det er i Anledning af en Yttring, som kom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), at jeg tager Ordet, idet han vilde svække, hvad jeg har

sagt om, at der var saa faa Tilhørere hos adskillige Universitetsprofessorer. Jeg fremhævede, at der ved Siden af Universitetsbenyttelsen var en levende Benyttelse af Manufakturere, hvorimod der er meget faa Tilhørere hos visse Professorer, der holde Forelæsninger over Jag, som skulle være Gjenstand for Examen. Naar jeg sagde 6 til 7 Tilhørere, kunde jeg laesaa gjerne have sagt 5 til 6 eller 4 til 5, det er ligegyldigt; man maa ikke tage mig saaledes paa Ordet, naar jeg taler paa denne Maade. Jeg gjorde blot opmærksom paa, at der var en altfor lille Kreds af Tilhørere, saa at Universitetet altsaa blev en meget dyr Vereanstalt, hvorimod der var saa overordentlig Mange, der trængte til Undervisning, hvilket man ser deraf, at der gaar saa Mange til Manufakturere. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds huffede feil, jeg nævnte ikke Navnet paa nogen af hans Kolleger; dette er imidlertid almindelig bekjendt, og den ærede Formand vilde jo ikke tillade, at jeg førte Navnet frem. Jeg har forresten glædet mig ved at høre de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds; thi hvorvel han yttrede Et og Andet imod, hvad jeg har sagt, var der dog ogsaa nogle af mine Udtalelser, som han efter sine Ansuelser kunde billige. Jeg fastholder, at jeg har bevist, at der er en juridisk Professor, der har et aldeles upassende lidet Antal Studerende til Tilhørere i Forhold til dem, der trænge til at faae Undervisning.

Aufjær: Naar man tænker nogle Dage tilbage paa, hvad der er foregaaet i denne Sal, vil man se, at der er en ganske forunderlig Forskjel paa Opfattelsen dengang og Opfattelsen nu. Da vi her diskuterede Forsvarsspørgsmaalet, gjenslød det fra alle Sider eller rettere fra den Side, hvortil jeg ikke hører, at det var en Byrde, vi der havde med at gjøre, som den nuværende Slægt skylder at bære; dette blev fremhævet med overordentlig stor Styrke og forskjellige Foranstaltninger bleve i den Anledning stillede i Udsigt. Det er maaske derfor, at vi nu ere saa ivrige for at bringe det dertil, at Fremtiden kommer til at bære den Byrde, hvorefter der her er Tale, og om hvilken jeg tror at kunne sige med langt større Bestemthed, at det er Nutidens Pligt at bære den. De Midler, der ere henlagte til Fremme af de højere aandelige Interesser, have vi modtaget fra vore Forfædre. (Modsigelse). Vi have modtaget disse Midler fra vore Forfædre og brugt dem i vor Tid, som vi have troet at kunne forsvare det. De ere stegne i den Tid, hvori vi have benyttet dem, og vi have ment om de Formaal, hvortil de vare henlagte, at de vare fyldestgjorte; men samtidig med, at disse Midler ere stegne, er i endnu højere Grad Trangen til deres Benyttelse stegen, og jeg giver den ærede Odsører og det ærede Stier-tal fuldstændig Ret, naar de sige, at Universite-